

A 4.d akci óban

ptdemeter, 2017. április 03.

A F öldet nem a sz üleinkt Ql kaptuk ör ökbe, hanem az unok áin

Vid áman mentem be az iskol ába azon a reggelen. Azt mondtam: olvastam egy csod ás mond ást. Felder ült az arcuk. Szeretik az én csod ás mond ásaimat. Sz óval csend lett és v ártak. Vettem egy nagy leveg Qt és felolvastam: a F öldet nem a sz üleinkt Ql kaptuk ör ökbe, hanem az unok áinkt ól k ölcs ön! Szerintetek mit jelent ez? Senki nem felelt &azonnal. Mert az én gyerekeim, ezen most komolyan elgondolkoztak. Csend volt m ásodpercekig, és azt án j öttek a v álaszok, mind ugyanaz, hogy óvnunk, v éden ünk kellene. Felt ételes m ódban. Szomor ú. - És? k érdeztem. - Mit tegy ünk? J öttek a v álaszok, olyanok, amiket nap, mint nap megtesznek az én gyerekeim, mert a kezdetekt Ql erre nevelj ük Qket és igen k özt ük volt az is, amit azon a napon nagyon v ártam. Szerettem volna, ha Qk mondj ák ki! Menj ünk ki szemetet szedni! Kiment ünk. A Duna partra. De tanulni is kellett azon a d élut ánon, meg foci is volt, így csak éppen ki ért ünk és m ár j ött ünk is vissza. Ahogy tan ít óp árommal összen ézt ünk, egyszerre mosolyogtunk és szomorodtunk el. Rengeteg szem ét, és olyan kit ör Q lelkesed éssel szedt ék & B ár ne kellett volna mit! De kij öv ünk újra! Meg íg ért ük magunknak. Minden h ónapban egyszer, mert a mi gyerekeink tiszt án adj ák majd vissza unok áiknak, amit k ölcs ön kaptak.

Sebesi-Sziklai Fanni oszt ályf Qn ök 4.c